

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 14. junija 2017*

„Predhodno odločanje — Intelektualna in industrijska lastnina — Direktiva 2001/29/ES — Harmonizacija določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic — Člen 3(1) — Priobčitev javnosti — Pojem — Platforma za izmenjavo prek spleta — Izmenjava varovanih datotek brez dovoljenja imetnika“

V zadevi C-610/15,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) z odločbo z dne 13. novembra 2015, ki je na Sodišče prispela 18. novembra 2015, v postopku

Stichting Brein

proti

Ziggo BV,

XS4ALL internet BV,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi M. Ilešič (poročevalec), predsednik senata, A. Prechal, sodnica, A. Rosas, sodnik, C. Toader, sodnica, in E. Jarašiūnas, sodnik,

generalni pravobranilec: M. Szpunar,

sodna tajnica: M. Ferreira, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 27. oktobra 2016,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Stichting Brein J. C. H. van Manen, odvetnik,
- za Ziggo BV F. E. Vermeulen in E. A. de Groot, odvetnika,
- za XS4ALL internet BV C. Alberdingk Thijm in C. F. M. de Vries, odvetnika,
- za špansko vlado V. Ester Casas in A. Gavela Llopis, agentki,
- za francosko vlado D. Segoin, agent,

* Jezik postopka: nizozemščina.

- za italijansko vlado G. Palmieri, agentka, skupaj s F. De Matteom, avvocato dello Stato,
- za portugalsko vlado L. Inez Fernandes in M. Figueiredo, agenta, skupaj s T. Rendasom, pravnim svetovalcem,
- za vlado Združenega kraljestva G. Brown in J. Kraehling, agentki, skupaj z N. Saundersom, barrister,
- za Evropsko komisijo J. Samnadda, T. Scharf in F. Wilman, agenti,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 8. februarja 2017

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša, prvič, na razlago člena 3(1) in člena 8(3) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 230), in drugič, člena 11 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 2, str. 32).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Stichting Brein, ustanovo za varstvo interesov imetnikov avtorskih pravic, ter Ziggo BV in XS4ALL internet BV (v nadaljevanju: XS4ALL), ponudnicama spletnih storitev, glede predlogov Stichting Brein, naj se tema družbama odredi, da blokirata domenska imena in naslove internetnega protokola platforme „The Pirate Bay“ za spletno izmenjavo (v nadaljevanju: platforma TPB za spletno izmenjavo).

Pravni okvir

- 3 V uvodnih izjavah 9, 10, 23 in 27 Direktive 2001/29 je navedeno:
 - „(9) Vsakršno usklajevanje avtorske in sorodnih pravic mora temeljiti na visoki stopnji varstva, kajti takšne pravice so za intelektualno ustvarjanje bistvenega pomena. Njihovo varstvo pomaga zagotoviti ohranjanje in razvoj ustvarjalnosti v interesu avtorjev, izvajalcev, producentov, potrošnikov, kulture, industrije in javnosti nasploh. Intelektualna lastnina se torej prizna kot sestavni del lastnine.
 - (10) Če naj avtorji ali izvajalci nadaljujejo z ustvarjalnim in umetniškim delom, morajo za uporabo svojega dela prejeti primerno nagrado, prav tako pa tudi producenti, da lahko to delo financirajo. V proizvodnjo proizvodov, kot so fonogrami, filmi ali multimedijски izdelki, ter opravljanje storitev, kot so storitve „na zahtevo“, je treba precej investirati. Zadostno pravno varstvo pravic intelektualne lastnine je nujno, če se želi zagotoviti takšno nagrajevanje in zagotoviti možnost za zadovoljive donose na te investicije.
- [...]
- (23) S to direktivo naj se nadalje uskladi avtorjeva pravica do priobčitve javnosti. To pravico je treba razumeti v širokem pomenu, ki zajema vsakršno priobčitev javnosti, ki ni prisotna na kraju izvora priobčitve. Ta pravica naj zajema vsako tovrstno oddajanje ali retransmisijo dela v javnost po žici ali na brezžični način, vključno z radiodifuznim oddajanjem. Ta pravica naj ne zajema nobenih drugih dejanj.

[...]

(27) Samo nudenje fizičnih zmogljivosti, ki olajšajo ali omogočijo priobčitev, še ne šteje za priobčitev v pomenu te direktive.“

- 4 Člen 3 te direktive, naslovljen „Pravica priobčitve del javnosti in pravica do dajanja na voljo javnosti predmetov sorodnih pravic“, v odstavku 1 določa:

„Države članice predvidijo za avtorje izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčenja njihovih del javnosti, po žici ali na brezžični način, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da imajo člani javnosti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju izberejo sami.“

- 5 Člen 8 navedene direktive, naslovljen „Sankcije in pravna sredstva“, v odstavku 3 določa:

„Države članice zagotovijo, da imetniki pravic lahko zahtevajo sodno odredbo proti posrednikom, katerih storitve uporablja tretja stranka in s tem krši avtorske ali sorodne pravice.“

- 6 V uvodni izjavi 23 Direktive 2004/48 je navedeno:

„Brez poseganja v katere koli druge ukrepe, postopke in pravna sredstva morajo imeti imetniki pravice možnost vložitve zahtevka na opustitev dejanja proti posredniku, katerega storitve tretja stranka uporablja za kršitev pravice industrijske lastnine imetnika pravice. Pogoje in postopke v zvezi s takimi sodnimi odredbami je treba prepustiti nacionalni zakonodaji držav članic. Glede kršitev avtorske in sorodnih pravic je celovita raven uskladitve že dosežena v Direktivi 2001/29/ES. Zato ta direktiva ne bi smela vplivati na člen 8(3) Direktive 2001/29/ES.“

- 7 Člen 11 Direktive 2004/48, naslovljen „Sodne odredbe“, določa:

„Države članice zagotovijo, da lahko sodni organi, kadar je sprejeta sodna odločba, s katero je ugotovljena kršitev pravice intelektualne lastnine, izdajo proti kršitelju sodno odredbo, namenjeno prepovedi nadaljevanja kršitve. Kadar je tako predvideno z nacionalno zakonodajo, se za neupoštevanje sodne prepovedi, kadar je to primerno, odredijo ponavljajoče se denarne kazni z namenom zagotavljanja upoštevanja prepovedi. Države članice zagotovijo tudi, da imajo imetniki pravic možnost vložitve zahteve za sodno odredbo proti posrednikom, katerih storitve uporablja tretja stranka za kršitev pravice intelektualne lastnine, brez poseganja v člen 8(3) Direktive 2001/29/ES.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 8 Stichting Brein je nizozemska ustanova za varstvo interesov imetnikov avtorskih pravic.
- 9 Družbi Ziggo in XS4ALL sta ponudnici spletnih storitev. Velik del njunih naročnikov uporablja platformo TPB za spletno izmenjavo, seznam BitTorrent datotek. BitTorrent je protokol, s katerim lahko uporabniki (imenovani „soležniki“ ali „peers“) izmenjujejo datoteke. Bistvena značilnost BitTorrenta je ta, da so datoteke, ki se izmenjujejo, razdrobljene na manjše segmente, zaradi česar tako ni potrebno, da so navedene datoteke zaradi shranjevanja na centralnem strežniku, kar pomeni, da so v postopku izmenjave obremenjeni posamezni strežniki. Uporabniki morajo zato, da bi lahko izmenjevali datoteke, najprej prenesti posebno programsko opremo, imenovano „odjemalec BitTorrent“, ki je platforma TPB za spletno izmenjavo ne zagotavlja. Ta „odjemalec BitTorrent“ je programska oprema, s katero je mogoče oblikovati datoteke Torrent.
- 10 Uporabniki (imenovani „seeders“), ki želijo datoteko, ki jo imajo na svojem računalniku, dati na voljo drugim uporabnikom (imenovanim „leechers“), morajo z odjemalcem BitTorrent oblikovati datoteko Torrent. Datoteke Torrent so usmerjene na centralni strežnik (imenovan „tracker“), ki identificira

uporabnike, ki so na voljo za izmenjavo posameznih datotek Torrent ter pripadajočih medijskih datotek. *Seeders* te datoteke Torrent prenesejo (*upload*) na platformo za spletno izmenjavo, kot je TPB, te datoteke pa so nato na tej platformi indeksirane, da bi jih lahko uporabniki platforme za spletno izmenjavo našli ter da bi lahko bila dela, na katera te datoteke Torrent usmerjajo, s pomočjo odjemalca BitTorrent v več segmentih od tod prenesena (*download*) na računalnike teh uporabnikov.

- 11 Namesto datotek Torrent se pogosto uporabljajo „magnetne povezave“. Te povezave identificirajo vsebino datoteke Torrent, ki se jo izsledi s pomočjo digitalne sledi.
- 12 Datoteke Torrent, predlagane na platformi TPB za spletno izmenjavo, v veliki večini usmerjajo do avtorskoppravno varovanih del, ne da bi imetniki pravice upravljavcem in uporabnikom te platforme dali dovoljenje za izvajanje zadevnih dejanj izmenjave.
- 13 V postopku v glavni stvari Stichting Brein predlaga, naj se družbama Ziggo in XS4ALL odredi, da blokirata domenska imena in naslove internetnega protokola platforme TPB za spletno izmenjavo, da bi se preprečilo, da bi se s spletnimi storitvami teh ponudnic kršile avtorske in sorodne pravice imetnikov teh pravic, katerih interese varuje Stichting Brein.
- 14 Prvostopenjsko sodišče je ugodilo predlogom Stichting Brein. Vendar so bili ti na pritožbeni stopnji zavrjeni.
- 15 Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) poudarja, da je v tej zadevi dokazano, da so s platformo TPB za spletno izmenjavo varovana dela dana na voljo javnosti brez dovoljenja imetnikov pravic. Dokazano je tudi, da naročniki družb Ziggo in XS4ALL s to platformo omogočijo, da so varovana dela dostopna brez dovoljenja imetnikov pravic, in s tem kršijo avtorsko in sorodne pravice teh imetnikov.
- 16 Vendar Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) tudi navaja, da na podlagi sodne prakse Sodišča ni mogoče z gotovostjo odgovoriti na vprašanje, ali platforma TPB za spletno izmenjavo priobči dela javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 zlasti tako, da:
 - vzpostavi in ohranja sistem, v katerem se uporabniki spleta povezujejo med seboj, da bi lahko po segmentih izmenjavali dela, ki jih imajo na svojih računalnikih;
 - upravlja spletno stran, po kateri lahko uporabniki naložijo datoteke Torrent, ki usmerjajo do segmentov teh del, na splet in
 - indeksira datoteke Torrent, ki so na to spletno stran naložene, in jih razvrsti tako, da je mogoče lokalizirati segmente teh del, in da lahko uporabniki ta dela (kot celoto) prenesejo na svoje računalnike.
- 17 V teh okoliščinah je Hoge Raad der Nederlanden (vrhovno sodišče Nizozemske) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
 - „1. Ali gre za priobčitev javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 od upravljavca spletnega mesta, če to spletno mesto ne vsebuje varovanih del, ampak obstaja sistem [...] prek katerega se za uporabnike indeksirajo in kategorizirajo metapodatki o varovanih delih, ki so na računalnikih uporabnikov, tako da lahko uporabniki na njihovi podlagi varovana dela najdejo ter jih naložijo in prenesejo?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

ali člen 8(3) Direktive 2001/29 in člen 11 Direktive 2004/48 pomenita pravno podlago za sodno odredbo proti posredniku v smislu teh določb, ki olajšuje kršitve tretjih oseb tako, kot je opisano v prvem vprašanju?“

Vprašnji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

- 18 Predložitveno sodišče želi s prvim vprašanjem v bistvu izvedeti, ali je treba pojem „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, zajema to, da se na spletu da na voljo in upravlja platforma za izmenjavo, ki uporabnikom te platforme z indeksacijo metapodatkov glede varovanih del in z zagotavljanjem iskalnika omogoča, da ta dela lokalizirajo in jih izmenjajo v okviru omrežja vsak z vsakim (*peer to peer*).
- 19 Iz člena 3(1) Direktive 2001/29 izhaja, da morajo države članice poskrbeti za to, da imajo avtorji izključno pravico, da dovolijo ali prepovejo vsakršno obliko priobčitve svojih del javnosti, po žici ali brezžično, vključno z dajanjem svojih del na voljo javnosti tako, da ima vsakdo do njih dostop s kraja in v času, ki si ju sam izbere.
- 20 V skladu s to določbo imajo avtorji tako preventivno pravico, ki jim omogoča, da posežejo med morebitne uporabnike svojih del in priobčitev javnosti, ki bi jo lahko ti uporabniki nameravali izvesti, preprečijo (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 25 in navedena sodna praksa).
- 21 Ker v členu 3(1) Direktive 2001/29 pojem „priobčitev javnosti“ ni pojasnjen, je treba ugotoviti pomen in obseg tega pojma glede na cilje, ki jih ta direktiva uresničuje, in besedilo, v katero je umeščena razlagana določba (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 26 in navedena sodna praksa).
- 22 V zvezi s tem je treba spomniti, da je glavni cilj Direktive 2001/29 v skladu z njenima uvodnima izjavama 9 in 10 vzpostavitev visoke stopnje varstva avtorjev, kar jim omogoči, da prejmejo ustrezno plačilo za uporabo njihovih del, še posebej pri priobčitvi javnosti. Iz tega izhaja, da je treba pojem „priobčitev javnosti“ razumeti široko, kot je izrecno navedeno v uvodni izjavi 23 te direktive (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 27 in navedena sodna praksa).
- 23 Sodišče je v zvezi s pojmom „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 tudi poudarilo, da ta zahteva posamično presojo (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 24 Iz člena 3(1) Direktive 2001/29 izhaja, da pojem priobčitve javnosti združuje dva kumulativna elementa, in sicer „priobčitev“ dela in priobčitev tega dela „javnosti“ (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 25 Pri presoji, ali uporabnik izvede dejanje priobčitve javnosti v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, je treba upoštevati več dodatnih meril, ki niso samostojna in so odvisna drugo od drugega. Zato jih je treba uporabiti tako posamično kot ob upoštevanju njihovih medsebojnih povezav, ker je lahko v različnih dejanskih položajih njihova pomembnost zelo različna (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 30 in navedena sodna praksa).

- 26 Med temi merili je Sodišče najprej poudarilo bistven pomen, ki ga ima vloga uporabnika, ter namernost njegovega posredovanja. Ta uporabnik namreč izvaja dejanje priobčitve, če ob popolnem zavedanju posledic svojega ravnanja svojim strankam omogoča dostop do varovanega dela, še zlasti če njegove stranke brez tega posredovanja do razširjanega dela ne bi mogle dostopiti oziroma bi do njega dostopile le stežka (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 27 Nato je pojasnilo, da pojem „javnost“ zajema nedoločeno število potencialnih naslovnikov, poleg tega pa mora biti število oseb dovolj veliko (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 32 in navedena sodna praksa).
- 28 Sodišče je tudi opozorilo, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso za „priobčitev javnosti“ potrebno, da se varovano delo priobči z uporabo posebne tehnične metode, ki se razlikuje od tistih, ki so bile uporabljene dotlej, ali če ne gre za tako metodo, da se priobči „novi javnosti“, torej javnosti, ki je imetniki avtorske pravice niso upoštevali, ko so dovolili prvotno priobčitev dela javnosti (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 29 Nazadnje, Sodišče je večkrat poudarilo, da je pridobitnost priobčitve v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 upoštevana (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 30 Na prvem mestu, v zvezi s tem, ali dajanje na voljo in upravljanje platforme za spletno izmenjavo, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, pomeni „dejanje priobčitve“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, je treba poudariti, kot je razvidno iz uvodne izjave 23 Direktive 2001/29, da avtorjeva pravica do priobčitve javnosti iz navedenega člena 3(1) zajema oddajanje ali retransmisijo dela v javnost, ki ni prisotna na kraju izvora priobčitve, po žici ali brezžično, vključno z radiodifuznim oddajanjem.
- 31 Poleg tega, kot izhaja iz člena 3(1) Direktive 2001/29, za „dejanje priobčitve“ zlasti zadostuje, da je delo javnosti dano na voljo tako, da imajo lahko osebe, ki to javnost sestavljajo, do tega dela dostop s kraja in v času, ki si ju same izberejo, pri čemer ni odločilno, ali so uporabile to možnost (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 32 Sodišče je v zvezi s tem že razsodilo, da to, da se na nekem spletnem mestu ponujajo klikljive povezave do varovanih del, ki so brez kakršne koli omejitve dostopa objavljena na drugem spletnem mestu, uporabnikom prvega mesta zagotavlja neposreden dostop do navedenih del (sodba z dne 13. februarja 2014, Svensson in drugi, C-466/12, EU:C:2014:76, točka 18; glej v tem smislu tudi sklep z dne 21. oktobra 2014, BestWater International, C-348/13, EU:C:2014:2315, točka 15, in sodbo z dne 8. septembra 2016, GS Media, C-160/15, EU:C:2016:644, točka 43).
- 33 Sodišče je razsodilo tudi, da gre za tak primer tudi pri prodaji multimedijskega predvajalnika, na katerem so bili vnaprej nameščeni dodatki, ki so na voljo na spletu in ki vsebujejo hiperpovezave, ki napotujejo na spletna mesta, ki so prosto dostopna javnosti in na katerih so bila z avtorsko pravico varovana dela javnosti dana na voljo brez dovoljenja imetnikov teh pravic (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točki 38 in 53).
- 34 Iz te sodne prakse je tako mogoče sklepati, da lahko načeloma vsako dejanje, s katerim uporabnik ob popolnem poznavanju okoliščin svojim strankam omogoča dostop do varovanih del, pomeni „dejanje priobčitve“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.

- 35 V obravnavanem primeru je treba najprej ugotoviti, kot je v bistvu poudaril generalni pravobranilec v točki 45 sklepnih predlogov, da ni sporno, da so prek platforme TPB za spletno izmenjavo avtorskoppravno varovana dela dana na voljo uporabnikom te platforme, tako da imajo lahko ti do njih dostop s kraja in v času, ki si ju sami izberejo.
- 36 Nato, res je, kot je poudarilo predložitveno sodišče, da so dela, tako dana na voljo uporabnikom platforme TPB za spletno izmenjavo, naložili na to platformo ti uporabniki in ne upravljavci te platforme. Vendar je tudi res, da ti upravljavci z dajanjem na voljo in upravljanjem platforme za spletno izmenjavo omogočajo ob polnem zavedanju posledic svojega ravnanja dostop do varovanih del, tako da na navedeni platformi indeksirajo in razvrstijo datoteke Torrent, na podlagi katerih lahko uporabniki te platforme ta dela lokalizirajo in jih izmenjajo v okviru omrežja vsak z vsakim (*peer to peer*). V zvezi s tem in kot je v točki 50 sklepnih predlogov v bistvu navedel generalni pravobranilec, če navedeni upravljavci ne bi dali na voljo in upravljali take platforme, uporabniki teh del ne bi mogli izmenjati oziroma bi bila njihova izmenjava na spletu vsaj bolj zapletena.
- 37 Zato je treba šteti, da upravljavci platforme TPB za spletno izmenjavo z dajanjem na voljo in upravljanjem te platforme svojim uporabnikom zagotavljajo dostop do zadevnih del. Glede njih je torej mogoče šteti, da imajo s svojo vlogo bistven pomen pri dajanju na voljo zadevnih del.
- 38 Nazadnje, glede upravljavcev platforme TPB za spletno izmenjavo ni mogoče šteti, da uresničujejo „samo nudenje“ fizičnih zmogljivosti, ki olajšajo ali omogočijo priobčitev, v smislu uvodne izjave 27 Direktive 2001/29. Iz predložitvene odločbe je namreč razvidno, da se na tej platformi opravlja indeksacija datotek Torrent, tako da je mogoče dela, na katera te datoteke Torrent usmerjajo, lažje lokalizirati in jih uporabniki lahko lažje prenesejo z navedene platforme za izmenjavo. Poleg tega je iz stališč, predloženih Sodišču, razvidno, da platforma TPB za spletno izmenjavo poleg iskalnika nudi seznam, na katerem so dela uvrščena v različne kategorije, ki temeljijo na naravi del, njihovem žanru ali priljubljenosti in v katere so dela, dana na voljo, porazdeljena, pri čemer upravljavci te platforme preverijo spoštovanje uvrstitve dela v ustrezno kategorijo. Navedeni upravljavci tudi izbrišejo stare ali nepravilne datoteke Torrent ter dejavno filtrirajo nekatere vsebine.
- 39 Ob upoštevanju teh preudarkov je treba zagotavljanje in upravljanje platforme za spletno izmenjavo, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, šteti za dejanje priobčitve v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.
- 40 Na drugem mestu, da bi bila varovana dela zajeta s pojmom „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29, morajo biti dejansko priobčena javnosti (sodba z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 41 V zvezi s tem je Sodišče pojasnilo, prvič, da pojem „javnost“ vsebuje neki minimalni prag, kar iz tega pojma izključuje premajhno ali celo nepomembno skupnost zadevnih oseb. Drugič, upoštevati je treba kumulativni učinek, ki izhaja iz dajanja varovanih del na voljo morebitnim naslovnikom. Tako ni treba vedeti samo, koliko oseb ima hkrati dostop do istega dela, temveč tudi, koliko izmed teh oseb je imelo dostop do tega dela zaporedoma (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 44 in navedena sodna praksa).
- 42 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da je velik del naročnikov družb Ziggo in XS4ALL prek platforme TPB za spletno izmenjavo preneslo medijske datoteke. Prav tako je iz stališč, predloženih Sodišču, razvidno, da to platformo uporablja veliko število oseb, saj so se upravljavci TPB na svoji platformi za spletno izmenjavo sklicevali na več deset milijonov „soležnikov“. V zvezi s tem je priobčitev, obravnavana v postopku v glavni stvari, namenjena vsaj vsem uporabnikom te platforme. Ti uporabniki lahko kadar koli in hkrati dostopijo do varovanih del, ki se izmenjujejo prek navedene platforme. Tako je ta priobčitev namenjena nedoločenemu številu morebitnih naslovnikov in zajema veliko število oseb (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 45 in navedena sodna praksa).

- 43 Iz tega izhaja, da so s priobčitvijo, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, varovana dela dejansko priobčena „javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.
- 44 Poleg tega je treba navesti, kar zadeva vprašanje, ali so bila ta dela priobčena „novi“ javnosti v smislu sodne prakse, navedene v točki 28 te sodbe, da je Sodišče v sodbi z dne 13. februarja 2014, Svensson in drugi (C-466/12, EU:C:2014:76, točki 24 in 31), ter v sklepu z dne 21. oktobra 2014, BestWater International (C-348/13, EU:C:2014:2315, točka 14), razsodilo, da je taka javnost tista, ki je imetniki avtorske pravice niso upoštevali, ko so dovolili prvotno priobčitev.
- 45 V obravnavanem primeru je iz stališč, predloženih Sodišču, razvidno, prvič, da so bili upravljavci platforme TPB za spletno izmenjavo obveščeni, da se s to platformo, ki jo dajejo na voljo uporabnikom in jo upravljajo, omogoča dostop do del, objavljenih brez dovoljenja imetnikov pravic, in drugič, da ti isti upravljavci na blogih in forumih, ki so na voljo na navedeni platformi, izrecno izražajo svoj cilj, da se varovana dela dajo na voljo uporabnikom, in da se te spodbuja k temu, da kopirajo ta dela. Iz predložitvene odločbe je vsekakor razvidno, da upravljavci platforme TPB za spletno izmenjavo niso mogli spregledati dejstva, da ta platforma omogoča dostop do del, objavljenih brez dovoljenja imetnikov pravic, ob upoštevanju okoliščine – ki jo je predložitveno sodišče izrecno poudarilo – da velik del datotek Torrent, ki so na platformi TPB za spletno izmenjavo, usmerja na dela, objavljena brez dovoljenja imetnikov pravic. V teh okoliščinah je treba šteti, da gre za priobčitev „novi javnosti“ (glej v tem smislu sodbo z dne 26. aprila 2017, Stichting Brein, C-527/15, EU:C:2017:300, točka 50).
- 46 Poleg tega ni sporno, da je cilj dajanja na voljo in upravljanja platforme za spletno izmenjavo, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, dobiček, saj se s platformo, kot je razvidno iz stališč, predloženih Sodišču, ustvarjajo znatni prihodki iz oglaševanja.
- 47 Zato je treba šteti, da dajanje na voljo in upravljanje platforme za spletno izmenjavo, kakršna je obravnavana v postopku v glavni stvari, pomeni „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29.
- 48 Ob upoštevanju zgornjih preudarkov, je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba pojem „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29 razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so obravnavane v postopku v glavni stvari, zajema to, da se na spletu da na voljo in upravlja platforma za izmenjavo, ki uporabnikom te platforme z indeksacijo metapodatkov glede varovanih del in z zagotavljanjem iskalnika omogoča, da ta dela lokalizirajo in jih izmenjajo v okviru omrežja vsak z vsakim (*peer to peer*).

Drugo vprašanje

- 49 Ob upoštevanju odgovora na prvo vprašanje na drugo ni treba odgovoriti.

Stroški

- 50 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

Pojem „priobčitev javnosti“ v smislu člena 3(1) Direktive 2001/29/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. maja 2001 o usklajevanju določenih vidikov avtorske in sorodnih pravic v informacijski družbi je treba razlagati tako, da v okoliščinah, kakršne so obravnavane

v postopku v glavni stvari, zajema to, da se na spletu da na voljo in upravlja platforma za izmenjavo, ki uporabnikom te platforme z indeksacijo metapodatkov glede varovanih del in z zagotavljanjem iskalnika omogoča, da ta dela lokalizirajo in jih izmenjajo v okviru omrežja vsak z vsakim (*peer to peer*).

Podpisi